

In easnamh

do Chiarán ...

*Tá sé aisteach mar nach bhfuil tú ann
Aisteach gur imigh tú.
Tá m'intinn ag dul soir s'anoir
Ag smaoineamh cén fáth gur imigh tú.*

*Ní thuigfidh mé é go brách
An t-eachtra sin a tharla.
Bhí tú ceart go leor, nach raibh a stór?
Cén fáth ar sciobadh thú?*

*Ní bheidh mo shaol mar a chéile arís
Tar éis na maidine duibhe sin.
Smaoiním ort chuile lá ó shin
Ní fhágann tú mo intinn.*

*Feicim fós d'éadan
Le meangadh gáire air
Cloisim fós do ghuth binn
Agus smacht an domhain agat air.*

*Airím uaim do chuid cainte
Agus do phearsantacht álainn ghlé.
Is mar dheartháir a bhí tú agam
I ndeireadh an lae.*

*Feicim do chloch gach aon lá
A mbíonn mé ag an uaigh
Déanaim iarracht iad a stopadh
Ach ansin tosaíonn na deora.*

*Níl aon neart againn air
Mar beidh brón orainn i gcónaí
B'fhéidir gur fhág tú an saol seo ach
Beidh tú istigh 'mo chroí go síoraí.*

*Ach slán go fóill, a chara,
A chara breá na smaointe,
Is mise le meas do chara
Cara atá croíbhriste.*

Áine Ní Dhubhghaill

Mo Chara Ciarán Ó Con Cheadainn

1981-2009

le Mícheál Ó Dubhghaill

Chuir mé aithne ar Chiarán Ó Con Cheadainn nuair a bhí muid i Scoil Sailearna le chéile. Ón tús bhí dlúthchairdeas eadrainn. Bhí suim ag an mbeirt againn sa cheol agus sa drámaíocht agus cuid mhaith den am sa diabhláíocht!!!! Le linn dúinn a bheith sa bhunscoil, chonaic Máire Uí Mhainnín, go ndéana Dia Grásta uirthi, go raibh suim againn sa cheol agus thug sí isteach sa chóir muid agus tráthúil go leor an uair dheireannach a sheinn an bheirt againn le chéile ba ag Aifreann na Giniúna é i Séipéal na Tulaí, Oíche Nollag seo caite.

Le linn dúinn a bheith i gColáiste Cholmcille, is iomaí dráma a raibh muid páirteach ann faoi stiúir Tom Sailí Ó Flaithearta agus nuair a bhíodh an bheirt againn le chéile bhíodh an-chraic agus an-spraoi againn. Bhí féith an ghrinn go láidir i bpearsantacht Chiaráin agus tá mé ag ceapadh gur iomaí croí múinteora a bhris muid lenár gcuid pleidhcíochta!

Chaith an bheirt againn roinnt ama ag freastal ar ranganna amhránaíochta ar an sean-nós le Máire Pheter Uí Dhroighneáin i gColáiste Lurgan, ach bhí i bhfad níos mó suime againn a bheith ag dul trasna an bhóthair go dtí Siopa an Phobail ag ceannach milseán! Chaith muid in aer é théis píosa ach, buíochas le Dia, chuaigh Ciarán ar ais arís agus ba ghearr go raibh sé ag déanamh ainm dó féin i measc lucht an tsean-nóis lena ghlór breá.

Ba scoláire iontach é Ciarán agus chonaic muid a thoradh sin leis na cáilíochtaí iomráiteacha a bhain sé amach ina shaol acadúil agus, dá bhfágfadh Dia againn é, táim cinnte go raibh go leor eile i ndán dó sa todhchaí. Ba duine umhal é Ciarán nach ndearna gaisce ariamh as na héachtaí a rinne sé. Cé go raibh ardmheas air mar amhránaí sean nóis, níor cheap Ciarán riamh go raibh aon rud speisialta ag baint lena ghlór.

Ciarán agus Mícheál

Nach orainn ar fad a bhí an ríméad nuair a bhuaigh sé Comórtas na bhFear ag Oireachtas na Gaeilge don chéad uair i 1999 agus an bhliain chéanna d'éirigh leis an dara háit a bhaint amach i gCorn Uí Riada. Chuile bhliain ó shin bhíodh muid ag súil go mór le hOireachtas na Samhna agus leis an lá go mbeadh Corn Uí Riada ag dul go Saile Chuanna. I mBaile na Róistigh i Mí na Samhna seo caite, chroch Ciarán Ó Con Cheadainn leis Corn Uí Riada. Nach air a bhí an t-ionadh agus nach muid a bhí

bródúil. Bhí mian a chroí bainte amach aige.

Ar an 4ú lá de mhí Feabhra 2009, croitheadh ó thalamh mé nuair a fuair mé an scéala go raibh Ciarán imithe ar shlí na fírinne. Bhí mo leathbhádóir caillte agam. Fear uasal, amhránaí den scoth, scoláire iomráiteach agus thar aon rud eile cara dílis. Airím uaim thú a Chiaráin. Suaimhneas síoraí i measc na naomh duit agus táim cinnte go bhfuil tú ag canadh "Eileanóir na Rúin" i measc na n-aingeal ar neamh.